

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskityksen jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

3/2017

ILMASTON JA TEKNOLOGIAN UHKAKUVAT

HAASTATTELUSSA
MARKKU KULMALA
JA JARNO LIMNÉLL

KE 15.11. AVOIN WEBINAARI
”PALVELEMISEN SIUNAUS” 11

ARMO KASVAA

AUTIOMAASSA 12

VERITAS FORUM:
USKOVATKO KRISTITYT JA
MUSLIMIT SAMANLAISEEN
JUMALAAN? 20

SOSIAALIPSYKOLOGI
SAARA KINNUNEN:
JOKAINEN LAPSI SYNTYY
USKOVAISENA 8

FSSMnytt

OM JAG FICK
DRÖMMA FRITT 17

MISSION KÄNNS
OFTA LÄTTARE
UTOMLANDS 19

TEEMA: ROHKEUS

RUKOUS

TAISTELUUN LÄHDETTÄESSÄ

Kun valmistauduin satavuotiaan Suomen itsenäisyysjuhliin, sain käsiini isoisäni kenttähartauskirjan. Se sisälsi virsiä, Markuksen evankeliumin ja rintamaolosuhteisiin sopivia rukouksia. Kansilehdelle isoisä oli kirjoittanut nimensä viereen päivämäärän 10.3.1940.

Tuona päivänä taistelut itärintamalla olivat kiivaimmillaan ja suomalaisten sotilaiden voimat loppumaisillaan. Raskas rauha solmittiin kaksi päivää myöhemmin. Isänmaamme menetti Neuvostoliitolle 11 prosenttia maa-alueistaan ja toiseksi suurimman kaupunkinsa Viipurin, isoisäni kotikaupungin. Suomalaisia miehiä kaatui rintamalla 26 662. Menetykset olivat mittaamattoman suuret, mutta itsenäisyys säilyi. Kiitos sotiemme veteraaneille!

Itsenäisyyden säilyminen oli monen mielestä ihme. Kylmä talvi ja sotilaiden taistelutahto auttoivat, mutta olisivatko ne riittäneet ilman koko kansan turvautumista Jumalaan?

Suomalaiset rukoilivat juoksuhaudoissa ja kotirintamalla yhtenäisenä joukkona. Maamme yllä oli Jumalan varjelus.

Isoisäni kenttähartauskirjan äärellä mieleni täytti kiitollisuus itsenäisestä Suomesta, maamme vauraudesta, koulutuksesta, hengellisestä perinnöstä ja pitkästä rauhanajasta. Samalla mietin Suomen hengellistä tilaa vuonna 2018. Jos maatamme kohtaisi kansallinen hätätila, rukoilisimmeko yhtenä joukkona apua Jumalalta? Mihin me nyt turvautuisimme?

Jumalaan uskova seurakunta on kokenut Suomessa viime vuosina suuria tappioita. Kirkon jäsenyys laskee vuosi vuoden perään. Kirkon ääni on muuttunut vain yhdeksi kansalaisyhteiskunnan monista äänistä. Päiväkodeissa ei saa enää rukoilla eikä harjoittaa uskoa. Kouluista halutaan häivyttää kristilliset symbolit, mutta samalla monet ottavat uushenki-syyden avosylin vastaan. Perinteisestä avioliitonäkemyksestä kiinnipitäminen on muuttunut monien mielissä syrjinnäksi. Monet papit ja muut seurakuntien työntekijät eivät enää usko keskeisiin kristillisiin oppeihin.

Suomalaisilta kristityiltä kysytään näinä aikoina erityistä rohkeutta pitää kiinni Jumalan sanasta ja sitkeyttä opiskella

sitä jatkuvasti. Onneksi synkkien uutisten keskellä kuplii myös toinen todellisuus. Tähän *Arkin* joulunumeroon haastateltu Julianna ei pelkää tunnustaa uskoaan. Monien muiden OPKO:n nuorten tavoin hän uskaltaa kulkea vastavirtaan, tarvittaessa vaikka talvisodan hengessä.

Jumala tietää, miten kirkko ja maa tulevaisuudessa makavat. Kävipä niin tai näin, Jumala siunaa Sanansa pohjalle rakennetun elämän ja työn.

"Kaikkivaltias, armollinen Jumala! Suo minulle luja ja rohkea mieli, että voisin täyttää uskollisesti tehtäväni ja velvollisuuteni isänmaani puolustajana..." (Rukous taisteluun lähdettäessä, Kenttähartauskirja, 1940)

Siunattua joulunaikaa ja 101. itsenäisen Suomen vuotta!

Jussi Miettinen
pääsihteeri

Mitä OPKO tekee?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -apologiatyötä teemme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKOlla on 21 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

Löydät meidät myös somesta

Varför behövs
Studentmissionen?
Det enkla svaret är:
För att majoriteten
av studerandena
idag inte känner
Jesus som sin
personliga frälsare.

SIVU 17

Studentmissionens
gemenskapshelg på
Inremissionshemmet
i Larsmo

DiscipleLife-ohjelmia
tehty noin kymmenen

ReStart keräsi
Kuopioon noin
400 nuorta

JULIANNA
LAULAA ROHKEASTI
JEESEKSESTA

Lasten ja nuorten
leirillä afgaanivieraita

arkki 4/2017

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja Jussi Miettinen Toimitussihteeri ja taitto Ilkka Kontturi Kannen kuva Ilkka Kontturi Paino Euraprint Painos 4/2017 4600 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2017 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjä olivat tiedotuslehti OPKO-sanommat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

Rohkeus kumpuaa

LUOTTAMUKSESTA

Kun lukio alkoi, uskosta kertominen ei ollut Julianna Rantaselle helppoa. Voice of Finlandissa hän kuitenkin tunnustautui iloisesti Jeesuksen seuraajaksi. Hän on antanut kasvonsa ja tarinansa myös juuri julkaistulle OPKOn videolle. Mistä nuoren naisen rohkeus kuplii?

Haastattelu: Danielle Miettinen | Kuvat: Ilkka Kontturi

Julianna Rantanen, 23, empii. Ottaisiko tonttulatten vai chailatten. Päättökset vaativat rohkeutta, toiset enemmän kuin toiset.

Kahvilan pöytään lähtee chailatte ja pala karamellijuustokakkua. Hän laskee painavan laukun lattialle, vielä painavamman repun sohvalle ja riisuu mustan lierihatun ja nahkatakkin.

Diakissa sosionomiksi ja kirkon nuorisotyönohjaajaksi opiskeleva Julianna on lähdössä viikoksi littiin Perheniemien opistolle tapaamaan kansainvälisiä ystäviään, opiskelemaan johtamista ja rukoilemaan. Hän matkustaa opistolle OPKOn koululaistyöstä vastaavan **Olli Lehmosen** kyydissä, mutta ensin lentoasemalta haetaan mukaan tanskalainen Rebekka.

– Me opetellaan elämään yhdessä Jeesuksen seuraajina.

Runsaasti raiteilla

Julianna matkustaa paljon. Monimuoto-opintojen lähijaksot hän suorittaa Tampereella. Hän on melkein aina mukana OPKOn koululaistyön tapahtumissa Helsingissä ja Enä-Sepäs-sä. Koti on Hämeenlinnassa, jossa hän asuu Kanonin ja Aslanin kanssa.

Kissojen nimet kertovat Juliannan taiteellisesta puolesta. Aslan on kirjailija **C.S. Lewisin** Narnia-sarjan leijonahahmo. Kun Kanon tuli Juliannan elämään kymmenen vuotta sitten, teinityttö harrasti kaikenlaista Japaniin liittyvää. Kanon sai nimensä japanilaisen popbändin basistin mukaan.

Silloin Julianna asui vielä litalassa. Pienellä paikkakunnalla ei tapahtunut kovin paljon, ja siksi melkein kaikki lapset ja nuoret osallistuivat seurakunnan toimintaan. Kerhot, kuorot ja kristinuskon perusasiat tulivat tutuiksi.

– Mutta ei se sanoma minua silloin vielä kiinnostanut.

Toisia varten

Kun Julianna oli kaksivuotias, hänen 16-vuotias veljensä kuoli auto-onnettomuudessa. Seurakunta tuli tuolloin läheiseksi koko perheelle. Varsinkin kirkkoherra oli hienosti heidän tukenaan.

Onneksi sisarusia on paljon. Juliannalla on vielä yksi isovelji, kaksi isosiskoa, kaksoissisko ja pikkusisko.

– Vaikka meillä on kolme eri isää, en koskaan kutsu heitä veli- tai siskopuoliksi. He ovat kaikki veljiä ja siskoja.

Julianna oli jo pienenä vanhemmilleen iso apu perheen hoitamisessa.

– Olin kiltti ja tomera, hyvä koulussa ja huolehdin muista. En ehkä osannut olla lapsi. Jos meillä oli ihmisiä kylässä, istuin mieluummin kahvipöydässä ja kuuntelin aikuisten keskusteluja.

Juliannasta tuntui usein, että hänen täytyy ratkaista toisten ongelmia ja huolehtia muista, vaikka sitä ei olisi häneltä pyydettykään.

– Kannoin jo lapsena toisten taakkoja.

Kutsumuksena nuoret

Johtuuko Juliannan ammatinvalinta auttajasyndroomasta? Toisista huolehtiminen todennäköisesti jatkuu myös tulevaisuuden ammatissa. Hän ei osaa olla asiasta huolissaan, vaan kertoo saaneensa auttamiselle uuden pohjan.

– Koen nuoret Jumalan kutsuna. On tosi vaikeaa selittää, miksi haluan olla heidän kanssaan. Riparin jälkeen mulle tuli halu tukea nuorten kasvua. Unelmani on, että mahdollisimman moni voisi oppia tuntemaan Jeesuksen.

Julianna on kokenut myös teinimaailman karua puolta: kiusaamista.

– Mut jätettiin ulos porukasta, kommentoitiin ulkonäköä ja selän takana puhuttiin ikäviä juttuja. Yritin silti olla kantamatta kaunaa.

Rippikoulussa Kalvolassa Julianna sai olla rauhassa oma itsensä ja ajatella muita asioita.

– Aloin miettiä, miksi me ollaan täällä, mikä merkitys mun elämällä on ja onko Jeesuksella jotain tekemistä mun kanssa.

Isoskoulutuksen aikana Julianna innostui lukemaan Raamattua ja rukoilemaan.

– Sanoin Jeesukselle, että haluan oppia tuntemaan hänet. Sitä olen yrittänyt tehdä siitä asti.

Yksin hartaushetkessä

Kysymysten pohtiminen jatkui nuorteniltojen hartauksissa, joissa hän oli joskus ainoa osallistuja. Kun hän käveli nuo-

risotilan ovesta ulos, toiset nuoret olivat häntä vastassa. He kysyivät, onko Julianasta tullut hihhuli.

– Silloin jo päätin, että olen se mikä olen. En välitä puheista.

Lukion alkaessa uusien ihmisten keskellä ei enää tuntunutkaan helpolta tuntea tuntea uskovaiseksi.

– Tulin kumminkin siihen tulokseen, ettei ole tärkeää, mitä muut ajattelee. Mun kutsu on puhua Jeesuksesta rohkeasti ja laulaa hänestä.

Julianna alkoi kertoa koulukavereilleen OPKOn ja seurakunnan leireistä, joilla hän kävi. Joku uusista kavereista kysyi, uskoiko hän todella Jumalaan, vaikka oli ”ihan normaali”.

Ikimuistoinen ruokis

Juliannan rippikoulusta saama Raamattu alkoi olla loppuun kulunut. Kannot repsottivat sinne tänne. Hän oli nähnyt leirin vetäjällä hienon nahkaraamatun, jossa oli vetoketju. Olisipa hienoa saada sellainen, hän ajatteli, mutta ne olivat kalliita.

Lukion toisella luokalla rahat olivat kassassa. Hän oli säästänyt, ja isä oli luvannut maksaa puolet.

– Pari kaveria lähti ruokiksella mukaan ostamaan Raamattua. Me mentiin sen jälkeen Heseen ja selailin siellä aarretta. Kavereista oli hassua mutta mukavaa, että joku asia teki mut niin iloiseksi.

Julianna kaivaa kirjan laukustaan ja laskee sen kahvilan pöydälle. Kansien ympärillä on kuminauha, sillä tämäkin yksilö on jo loppuun kulunut.

– Mummu sanoi, että suutari voisi ehkä korjata vetoketjun.

Daavidin lumoisissa

Julianna aloitti raamatunluvun psalmeista. Hän yllättyi siitä, miten helppo niihin oli samaistua. Daavidin laulut innostivat Juliannaa kirjoittamaan oman elämänsä tunteja muistikirjaan.

– En osannut puhua, mutta kirjoittaminen helpotti. Psalmissa 34 sanotaan, että Herra on lähellä niitä, joilla on sär-

”

Mun kutsu on
puhua Jeesuksesta
rohkeasti ja laulaa
hänestä.

kynyt sydän, hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.

Juliannasta alkoi tuntua, ettei hän olekaan niin vahva ja tomera kuin oli luullut. Jeesuksen seurassa hän uskalsi päästää pintaan epävarmuutensa ja rikkinaisyytensä. Hän ymmärsi, ettei tiennyt kuka hän itse on, koska oli aina elänyt toisia varten.

Kirjoittaminen on jatkunut. Tunteet ja pohdinnat ovat muuttuneet rukouksiksi, joita Olli Lehmonen on säveltänyt.

– Harjoittelen myös itse säveltämistä. Haaveilen, että opinnäytetyöni voisi olla osittain levy. Minussa voisi olla jotain samaa kuin Hillsongin laulaja **Taya Smithissä**.

Artistin siipiään Julianna on saanut kokeilla Voice of Finland ja Idols-kisoissa.

– Koelauluissa käyminen tuntui Jumalan johdatukselta. Jeesus haluaa mun vievän hänen valoaan siihen maailmaan. Luulen, että mun kuuluisi tehdä musiikkia, mutta en vielä tiedä miltä se näyttäisi.

Haaveissa soittotunnit

Lapsena Julianna haaveili soittotunneista, mutta perheellä ei ollut niihin varaa. Hän sai rippilahjaksi kitaran ja oppi soittamaan itse. Pianoakin hän on opetellut soittamaan itseksensä. Nyt toiveena ovat sellotunnit, mutta sponsori puuttuu, Julianna hymyilee. Muutama laulutuntikin olisi hyvä saada, niillä oppisi tekniikoita

ja saisi virikkeitä.

– Olen esiintynyt OPKOn kekkereissä, se on ollut tosi kivaa. Me ollaan oltu Vuosaaren seurakunnassa vetämässä ylistystä, ja pian mennään taas. Olen odottanut sitä koko syksyn.

Laulaessaan ja soittaessaan Julianna kokee olevansa yhteydessä itseensä aidosti ja syvästi. Ihmiset ovat kertoneet, että Jumalan läsnäolo on eheyttänyt heitä laulujen kautta.

Viime kesänä hän oli kesätöissä rippikouluissa Hämeenlinnan-Vanajan ja Kalvolan seurakunnissa.

– Kun lauloin konfirmaatioissa, minulta tultiin kysymään, voisiko näitä kappaleita kuunnella myöhemmin. Ehkä pian voisi olla aika tehdä levy.

Muuta ei voi sanoa

Mikä on rohkeinta, mitä Julianna on tehnyt? Hän miettii hetken karamellijuustokakkua suussaan.

– Se, että lähdin seuraamaan Jeesusta. Tätä kysyttiin myös Voice of Finlandin karsinnoissa. Vastasin siellä samalla tavalla. En voinut sanoa mitään muuta.

Juliannan mielestä rohkeaa ja parasta elämää on mennä sinne, minne Jeesus haluaa viedä, ja tehdä, mitä Jeesus pyytää tekemään.

Entä mitä hän sanoisi aralle nuorelle, joka kokee, että rohkeuden puutteen vuoksi elämä valuu sormien välistä?

– Et ole yksin missään tilanteessa. Jeesus ei koskaan lähetä tekemään samoista, mitä emme vielä pysty tekemään. Hän tulee aina mukaan ja auttaa kaikessa.

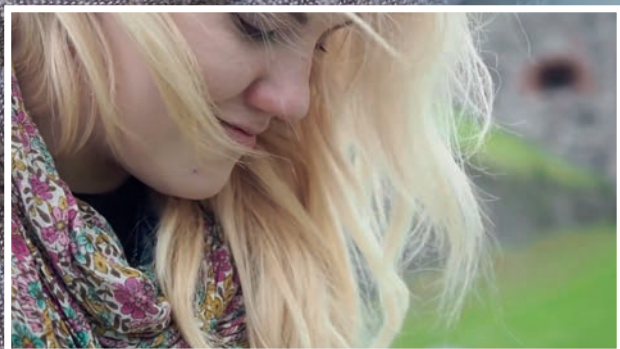
Voidakseen rohkaista muita nuoria, Julianna on antanut kasvonsa ja tarinansa netissä juuri julkaistulle videolle. Julianna puhuu Jeesuksen katseesta, jonka nähtyään opetuslapset uskalsivat jättää kaiken ja seurata häntä.

– Jeesuksen katseesta on jotain selkeää, että voin luottaa häneen täysin. Hänen kanssaan uskallan mennä minne tahansa.

Julianna Rantanen todistaa, laulaa, opettaa ja rukoilee, että ihmiset voisivat löytää toivon Jeesuksen rakastavasta katseesta.

Juliannalla on puolitoista vuotta jäljellä opintoja. Niiden jälkeen hän haluaisi päästä töihin OPKOon kertomaan nuorille evankeliumia.

Katso Julianna todistus YouTubesta OPKO:n kanavalta:
www.youtube.com/SuomenOPKO

HERRA

ON KANSSASI

"Muista, että olen sanonut sinulle: 'Ole rohkea ja luja, älä pelkää äläkä lannistu. Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi kaikilla teilläsi.'" (Joos. 1:9)

Näillä sanoin Jumala rohkaisi Joosuaa, Nunin poikaa, jonka tehtävänä oli viedä Israelin kansa Jordanin yli luvattuun maahan. Joosua oli Mooseksen palvelija nuoruudestaan saakka. Ennen kuin Mooses kuoli, Jumala käski Mooseksen asettaa Joosuan seuraajakseen ja siirtää tälle osa omaa arvovaltaansa. Joosuan virkaan asettamiseen liittyi Jumalan lupaus: *"Ole vahva ja rohkea. Sinä viet tämän kansan siihen maahan, jonka Herra esi-isillemme vannomallaan valalla sille lupasi, ja sinä jaat sen maan israelilaisille perinnöksi. Herra itse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua yksin eikä hylkää sinua. Älä lannistu, älä pelkää."* (5. Moos. 31:7-8)

Mooses itse ei koskaan päässyt luvattuun maahan. Joosuan virkaan asettamiseen liittyi kuitenkin selkeä Jumalan lupaus: Joosua veisi Israelin kansan Jordanin yli Kanaanin maahan.

Ennen kuin Kanaanin maa oli valloitettu, Joosualla ja israelilaisilla oli kuitenkin monta vastoinkäymistä edessään. Maa oli täynnä vihollisia, jotka sotivat Israelia vastaan. Tarkemmin ajateltuna Joosualla olisi oikeastaan ollut monta hyvää syytä

pelätä. Eräs tällainen oli tilanne, jossa kanaanilaiset yhdistivät voimansa ja kokoontuivat yhdessä Israelia vastaan, niin että väkeä oli *"kuin hiekanjyviä meren rannalla"* (Joos. 11:4).

Joosua ripustautui lupauksiin

Inhimillisesti katsoen Joosualla ja Israelilla olisi ollut monta hyvää syytä pelätä ja vaipua epätoivoon. Epäilemättä juuri siksi Jumala rohkaisi Joosuaa useamman kerran ja kehotti häntä olemaan vahva ja rohkea. Joosuan rohkeus ei perustunutkaan olosuhteisiin, vaan Jumalan sanaan. Jumala muistutti Joosuaa sanoistaan: *"Muista, että olen sanonut sinulle: 'Ole rohkea ja luja, älä pelkää äläkä lannistu. Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi kaikilla teilläsi.'" Joosuan rohkeus ei mitenkään voinut ankkuroitua olosuhteisiin, vaan hän joutui ripustautumaan Jumalan antamaan lupaukseen.*

Juuri näin oli myös Jeesuksen ja hänen opetuslastensa laita, kun he purjehtivat järven yli. Opetuslapset lähtivät järvelle näiden Jeesuksen sanojen saattelemina: *"Menkäämme järven tuolle puolen"*. (Luuk. 8:22, 33/38) Kun he sitten olivat lähteneet matkaan, nousi järvellä myrsky, ja opetuslapset joutuivat pelon

valtaan. Jeesus joutui nuhtelevaan opetuslapsiaan: *"Missä teidän uskonne on?"* (Luuk. 8:25)

Luota Sanaan

Jeesus ei ollut sanonut opetuslapsilleen: *"Hukkukaamme keskelle järveä."* Hän oli antanut opetuslapsilleen sanan, johon sisältyi päämäärä: *"Menkäämme järven tuolle puolen."* Opetuslapset säikähtivät olosuhteita ja panikoivat. He olisivat voineet kuitenkin aivan kuten Joosua ripustautua Jumalan sanojen varaan: *"Menkäämme järven tuolle puolen."* Olosuhteet näyttivät musertavilta, mutta Jeesuksen sanat pitivät paikkansa ja toteutuivat: myrsky tyyntyi, ja opetuslapset saapuivat perille järven toiselle puolelle.

Niin kuin opetuslapsille myrskyssä, on meille kristityille usein helppo perustaa uskomme olosuhteisiin ennemmin kuin siihen, mitä Jumala on sanonut. Jos olosuhteet näyttävät vastaisilta, vaivumme helposti epätoivoon ja menetämme uskomme. Ainakin itsessäni tunnistan usein tämän taipumuksen! Jumala kutsuu meitä kuitenkin aivan kuin Joosuaa asettamaan toivomme ja uskomme Jumalan sanoihin. Vaikeissa olosuhteissa hän haluaa muistuttaa meitä: *"Muista,*

”

Inhimillisesti katsoen Joosualla ja Israelilla olisi ollut monta hyvää syytä pelätä ja vaipua epätoivoon.

että olen sanonut sinulle...” (Joos. 1:9.) Jeesus sanoo: *”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.”* (Matt. 24:35, 33/38) Olosuhteet vaihtelevat ja saattavat usein olla meitä vastaan. Jumalan sana kuitenkin pysyy aina muuttumattomana eikä koskaan katoa tai raukea tyhjiin.

Joosuan tehtävä saattoi paikoitellen näyttää suorastaan mahdottomalta. Hän kuitenkin vei Israelin perille luvattuun maahan, kukisti viholliset ja jakoi maan perinnöksi Israelin sukukunnille niin kuin Jumala oli häntä käskennyt. Ajätellen, että loppujen lopuksi Joosuan onnistuminen tehtävässään ei perustunut

hänen kykyihinsä, voimaansa tai edes rohkeuteensa. Se perustui yksinkertaisesti näihin Jumalan sanoihin: *”Sinä viet tämän kansan siihen maahan, jonka Herra esi-isillemme vannomallaan valalla sille lupasi, ja sinä jaat sen maan israelilaisille perinnöksi.”*

Vahvistu uskossa

Jumala oli ennalta ilmoittanut, mitä Joosua tulisi tekemään. Joosua yksinkertaisesti uskoi siihen, mitä Jumala oli hänen tulevaisuudestaan sanonut. Uskon, että hän olisi toki voinut valita toisin. Vaikeuksien ja koettelemuksien hetkinä Joosua varmaankin teki aivan kuten Aabraham: *”Jumalan lupausta hän ei epäus-*

kossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää.” (Room. 4:20-21, 33/38) Joosuan omistuminen ei tarkoittanut sitä, etteikö hänellä olisi ollut epäuskon hetkiä. Niiden keskellä Jumala kuitenkin aina kutsuu meitä kuten Aabrahamiakin *”vahvistumaan uskossa”*. Hän kutsuu meitä laittamaan epäuskomme syrjään ja panemaan toivomme Jumalan lupauksiin. Ne kestävät kaikissa olosuhteissa.

Sampsa Nelimarkka
Porin OPKOn opiskelijatyöntekijä

Kuopion ReStart-festari antoi äänen nuorille

Usko tai älä -foorumissa Prinssi Jusuf, Miika Lamminmäki ja Mikko Tikkanen.

OPKOn, Kansanlähetyksen ja Sleyn järjestämä ReStart kokosi lokakuussa jälleen ison joukon kuulijoita hyvän musiikin ja sanoman äärelle. 7.10. järjestetty tapahtuma oli jo kuudes laatuaan Kuopiossa.

Kuopion Kulttuuriareena 44:ssä kävi loka-kuun ensimmäisenä lauuantaina tuttu kuhina, kun kaikkiaan nelisensataa musiikinnälkäistä festarivierasta oli saapunut paikalle kuuntelemaan kristillisen kentän kiinnostavimpia bändejä. Tapahtumassa esiintyivät **Park 7, Great Wide North, Prinssi Jusuf ja Seppele**.

Yli neljäkymmenen talkoolaisen voimin toteutetussa festarissa olennaisessa osassa olivat myös keikkojen väleissä screeniltä esitetyt videot, joissa nuoret kertoivat, mitä usko heille merkitsee.

"Mun suurin unelma on että saan aina mennä sinne minne Jeesus tahtoo mua viedä", kertoi yksi videolla ajatuksiaan jakaneista.

Keikkojen välissä toteutettiin viime vuoden tapaan myös rento paneeli uskosta ja musiikista, johon vieraaksi saatiin edustaja jokaisesta tapahtuman bändistä. Paneelin vierailta kysyttiin muun muassa, mitä he toivoisivat tapahtuman jättävän kävijöiden mieliin.

"Mä toivon, että täältä välittyi se rakkaus. Että kun tänne tulee, niin tuntuu että olisit kotona", sanaili räppäri Prinssi Jusuf.

"Toivottavasti jokainen näkisi itsensä kau-
niina ja arvokkaana Jumalan kuvana", Park 7
-yhtyeen laulaja **Miika Lamminmäki** jatkoi.

"Oikeat tyypit oikeissa tehtävissä"

ReStart on upea näyte yhteistyön voimasta. Tänäkin vuonna kaikkiaan yli neljäkymmentä vapaaehtoista tahtoi lahjoittaa vapaa-
aikaansa, osaamistaan ja ideoitaan tapahtumalle. Suurin osa heistä osallistui varsinaisen tapahtumapäivän toteuttamiseen, mutta noin kymmenhenkinen suunnittelutiimi vastasi tapahtuman rakentumisesta alkutekijöistä saakka. Yksi heistä on pari vuotta tiimissä mukana ollut **Tiiamaria Reijonen**.

"ReStart on ollut itselleni mahdollisuus palvella omilla lahjoillani, inspiroivien vapaaehtoisten ympäröimänä. On ollut hienoa saada olla toteuttamassa nuorille festaria, jota vastaavat tapahtumat olivat minulle omassa nuoruudessani tärkeitä. ReStart on myös rohkeaseva esimerkki siitä, että Jumala asettaa juuri oikeat tyypit oikeisiin tehtäviin."

Oskari Reinman, ReStart-koordinaattori
ReStart-kuvat: Raimo Survo

Seppele soitti taidokasta progressiivista metallia.

ReStart-tiimiläinen
Tiiamaria Reijonen.

Miikka Ruokanen haluaa pitää taivaassa hauskaa Esko Valtaojan kanssa

Kuva: Ariel Neulaniemi

Miikka Ruokanen toivoo, että Esko Valtaoja alkaisi uskoa Jumalaan, jotta he voisivat pitää ikuisuudessa hauskaa yhdessä.

Dogmatiikan professori **Miikka Ruokanen** ja tähtitieteen emeritusprofessori **Esko Valtaoja** keskustelivat Radio Dein Viikon Debatissa marraskuussa siitä, miksi ihmiset yhä uskovat Jumalaan.

Ruokanen sai vastattavakseen kysymyksen, minkä vuoksi itseään hämäläiseksi peruspakanaksi kutsuvan Valtaojan kannattaisi uskoa Jumalaan.

Ruokanen vastasi toivovansa, että he voisivat tavata ikuisuudessa ja pitää siellä hauskaa.

Valtaoja innostui tästä kuvittelemaan, kuinka he keskustelisivat Radio Dein taivaallisessa vastineessa "iankaikkisesta iankaikkiseen".

Tekeekö tieto uskomisen turhaksi?

Ohjelman viimeisten minuuttien ilottelua edelsi vakavaa puhetta muun muassa maailman uskontotilastoista.

Kansainvälisen PEW-tutkimuskeskuksen mukaan uskonnottomien määrä maailmassa vähenee, mutta monissa läntisissä korkean koulutuksen maissa se kasvaa.

Maailman uskonnottomimpia valtioita ovat Tshekki, Viro, Hollanti ja Latvia.

Esko Valtaojan mukaan tilastot kertovat ranskalaisen valistusfilosofi Voltaireen olleen oikeassa. Voltaireen mukaan tiedon lisääntyminen tekee uskonnoista tarpeettomia.

Uskonnottomien määrän väheneminen koko maailmassa johtuu Valtaojan mielestä Afrikan suuresta syntyvyydestä.

Miikka Ruokanen huomautti, että vakaumuksellisten ateistien määrä ei ole lisääntynyt edes länsimaissa, joissa tieto ja hyvinvointi ovat lisääntyneet eniten.

– Kyllä ihmiset uskovat, vaikka tieto lisääntyy, he uskovat vain eri tavoilla. He muodostavat maailmakatsomuksensa itsenäisesti ja yksilöllisesti.

Veritas Forumeita järjestettiin tänä vuonna Helsingissä, Espoossa, Turussa, Tampereella, Jyväskylässä, Vaasassa ja Oulussa. Valtaojan ja Ruokasen debatti oli suosituin; kaikki halukkaat eivät mahtuneet saliin. Myös Vaasassa järjestetty debatti kokosi salin täydeltä väkeä, kun tiedetoimitaja Marcus Rosenlund ja uskonnonfilosofi Mats Selander Ruotsista keskustelivat ateismin ja kristinuskon perusteluista. Väkeä oli eri paikkakunnilla mukana 40-240 henkeä. Lämmin kiitos kaikille foorumeita järjestäneille ja niihin osallistuneille!

Veritas Forumit ovat osa OPKOn yliopistototyötä.

Danielle Miettinen

Anna joululahja OPKOn työhön

Me OPKOn työntekijät haluamme yhdessä teidän, työmme ystävien kanssa rukoilla, että OPKO saa vuonna 2018 kantaa hedelmää, joka pysyy. Haluamme ruokkia kristittyjä opiskelijoita ja koululaisia Jumalan Sanalla ja ihmisten rakkaudella sekä ohjata uusia nuoria Vapahtajan tuntemiseen. Halutessasi voit antaa joululahjasi tähän työhön. Koululaiset ja opiskelijat kiittävät!

Maalaus: Annukka Laine

Tilinumero (OPKO):
FI26 8318 6710 0053 04

Viitenumero:
3502

Rahankeräyslupa: POL-2014-13477

Kalenteri

- 16.12. Joulun on nyt - OPKOn ja OPKOn ystävien joulujuhla, Helsinki, Lähetyskirkko
- 2.-4.2.2018 Grow - Disciple18, Helsinki www.disciple.fi
- 23.-25.3.2018 Kristittyinä työelämässä -mentorointiviikonloppu 2, Helsinki
- 16.-18.4. Profili- työkaluja kristilliseen nuorisotyöhön, Siikaniemi, Hollola
- 29.3 -1.4. Pääsiäispysäkki- hiljaisuuden ja rukouksen päivät, Enä-Seppä, Vihti

Lisää tapahtumia: opko.fi/tapahtumat

- OPKOn ystävien jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi ja osoitteesi sähköpostilla osoitteeseen opkonystavat@opko.fi
- Jäsenmaksua ei peritä, mutta jäsenet maksavat säännöllistä kannatusmaksua, jonka suuruuden voit valita itse taloustilanteesi mukaan, esim. 10 euroa kuukaudessa. Maksu osoitetaan tilille **F150 8146 9710 0833 29** viitteellä **1232**.
- Liittymällä jäseneksi saat säännöllistä informaatiota ystävien monipuolisesta toiminnasta. Tervetuloa ystävien jäseneksi!

Kuva: Siru Danielsson

Ystävähastattelussa OPKOn entinen taluspäällikkö ja nykyinen ystävien hallituksen jäsen:

MARKKU KIVISTÖ

Olen Helsingistä kotoisin oleva juuri eläköitynyt ekonomi ja yrittäjä. Opiskelu 70-luvulla Helsingin Kauppakorkeassa antoi paitsi ammatillisia valmiuksia, myös uskon. Opiskelujen alussa en tiennyt mitään uskosta saati OPKOsta, mutta minut tavoitti toinen vastaavaa työtä tehnyt järjestö Navigaattorit, joka myös kokosi silloin suuria opiskelijajoukkoja sanan ääreen ainakin Helsingissä.

Uskon löytäminen, tai saaminen, oli ihan maallistakin elämää ajatellen paljon suurempi asia kuin se koulutus. Näin ollen voin sanoa tavoittavan kristillisen opiskelijatyön olevan äärimmäisen tärkeää ja sen vuoksi myös minulle sydämen asia. OPKOon törmäsin ensi kerran vuonna 1990, kun tuttavani muista yhteyksistä ja silloinen

OPKOn hallituksen puheenjohtaja **Tapio Leinonen** kutsui minua hoitamaan OPKOn taloutta. Olin juuri perustanut oman isännöintiyrityksen ja aluksi kieltäydyin. Parin kuukauden kuluttua pyyntö toistui siinä muodossa, että voisinko tehdä edes rästissä olevat kirjanpidot yritykseni kautta. Siihen suostuin ja pikkusormi oli annettu. Kun kirjanpito oli valmis, allekirjoitettiin osa-aikaisen taluspäällikön työsopimus. OPKOn puolelta allekirjoittajana oli pääsihteeri **Timo Junkkaala**.

Puolitoimista taluspäällikön pestiä kesti sitten 13 vuotta, ja siihen päälle tein OPKOssa vielä pari vuotta kristillisten järjestöjen yhteisen atk-tuen hallinnointia. Taluspäällikkökauteen sisältyi paljon hyviä muistoja mutta myös paljon ahdistusta ainaisen heikon taloustilanteen johdosta. Minulla oli ilo tutustua mahtaviin työtovereihin, niin julistuspuolella kuin hallinnossa. Julistajat tekevät näkyvää ja vaikuttavaa työtä nuorten parissa, mutta hallinto ja toimisto pitävät huolen siitä, että työ on mahdollista ja puitteet kunnossa. Minusta ei tullut lähetystyöntekijää, mutta tässä roolissa sain kuitenkin palvella kutsumukseni ja lahjojeni mukaisesti evankeliumin julistusta. Muutaman kerran olin myös lasten ja nuorten Ruttareppu-leirillä yleismiehenä junailemassa käytännön asioita, jotka muuten veivät suuren osan nuoristyöntekijöiden kapasiteetista. Minulle se oli kivaa vaihtelua, ja julistajat saivat keskittyä julistamaan. Myöhemmin sain olla mukana hankkimassa OPKOlle omaa leirikeskusta Enä-Seppää, jolloin ulkopuolisten leiripaikkojen etsiminen ja monet käytännön järjestelyt jäivät pois.

Sain myös tutustua läheisesti OPKOn niin sanottuihin sisarjärjestöihin ja erityisesti niiden taluspäälliköihin. Opin, että muutkin taluspäälliköt olivat paljon yksinään murheidensa kanssa. Niinpä aloitteistani perustettiin viiden läheisjärjestön taluspäälliköiden yhteistyöelin, joka harvakseltaan kokoontui murheitaan jakamaan ja toisiaan tukemaan. Kaikilla tuntui olevan samantlaisia ongelmia. Yhteistyöstä oli ainakin minulle paljon apua ja iloa. Laadimme mm. keskinäisen lainoitusjärjestelyn, jossa jokaisella taluspäälliköllä oli omalta hallitukselta saatu pysyväisvaltuus antaa lyhyitä vippejä toisilleen ilman muuta byrokratiaa, vakuuksia tai korkoja. Sillä tavalla maksettiin muutaman kerran palkat OPKOnkin työntekijöille ajallaan. Vuosina 1997-1998 olin samanaikaisesti myös Kylväjän puolitoimisena taluspäällikkönä. Se sujuvoitti kovasti ainakin meidän talousosastojen välistä yhteistyötä.

”

Olen iloinnut siitä,
että OPKOn työ
monista vaikeuksista
huolimatta jatkuu ja
voi hyvin.

Pidän OPKOn työtä erittäin tärkeänä. Omatkin neljä lastani kävivät OPKOn riparin Aakenuksella ja jonkin verran myös nuorten illoissa. Voin ainakin olla varma, että he ovat kuulleet evankeliumin kuten tuhannet muut nuoret. Jokaisen oma asia on sitten, miten siihen suhtautuu ja miten elämänsä elää. Olen iloinnut siitä, että OPKOn työ monista vaikeuksista huolimatta jatkuu ja voi hyvin. Työyhteydestä poistumiseni jälkeen kului noin 10 vuotta yrittäjänä, kunnes sain kutsun osallistua uuden yhdistyksen OPKOn ystävät ry:n hallitukseen. Sitä pestiä on nyt noin puoli vuotta takana. Kutsu tuli jälleen sopivaan aikaan, kun olen juuri ajanut alas yritykseni ja on aikaa uusille asioille.

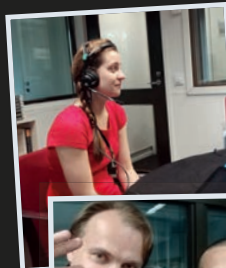
Nyt saan jälleen pohtia sitä, kuinka OPKOn työtä rahoitetaan. Periaate on edelleen yhtä yksinkertainen. Ne, jotka kokevat työn siunaavana, osallistuvat myös työn tukemiseen. Tukeminen voi olla rukousta ja fyysistä auttamista, mutta usein se on myös rahan antamista. Meidän, jotka haluamme työn jatkuvan, on maksettava työn kulut. Mistään muualta niitä ei makseta nyt kun kirkon pieni osuus jatkuvasti vain supistuu.

Työntekijöillä on näky ja kyky evankeliumin levittämiseen, mutta he joutuvat usein tekemään työtä omalla kustannuksellaan. Palkat ovat pieniä, ja niistäkin välillä leikataan ja tehdään ylitoita korvauksetta. Kuitenkin olemme varmasti kaikki sitä mieltä, että työntekijä on palkansa ansainnut. Tilanne on nyt (taas) erityisen kireä, koska OPKO ei tänä vuonna saanut omaa kolehtipyhää.

Talouspäällikkönä oma missioni oli talouskasvatuksen antaminen ja sitä korostan edelleen. Nyt pohdimme OPKOn ystävät ry:ssä myös sitä, mistä löytyisi aivan uusia tulonlähteitä lahjoitusten ja avustusten lisäksi. Periaatteessa näen vain kaksi mahdollisuutta: jonkun on tehtävä työtä, joko ihmisen tai pääoman. Varsinkin tuohon jälkimmäiseen etsitään nyt uutta konseptia, joka voisi tuoda helpotusta OPKOnkin talouteen.

DiscipleLife-ohjelmat YouTubeen

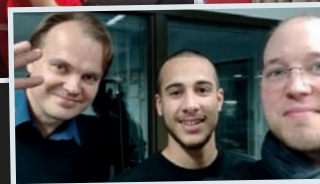
OPKO on tehnyt Radio Patmoksen taajuudelle DiscipleLife ohjelmia jo kymmenisen kappaletta. Tähän mennessä aiheina ovat olleet mm. armo, Raamatun lukeminen, totuus ja Jeesuksen ainutlaatuisuus, unelmat, Jumalan kutsu, palveleminen, rukous sekä lähtijänä ja lähettäjänä. Ohjelmia pääset kuulemaan vuoden alussa OPKOn YouTube-kanavalla: www.youtube.com/SuomenOPKO.

Annastiina Toppari kertoi
kokemuksiaan armosta.

Vieraaksi saapunut
Seppo Palonen puhui
Jeesuksesta.

Jussi Miettinen, Samuel De Carvalho ja
Ilkka Kontturi keskustelivat rukouksesta.

TÄMÄ PÄIVÄ TARVITSEE ILOSANOMAA!

RAAMATUNLUKUOPPAAT

- innostavat tarttumaan Sanaan päivittäin
- sisältävät lukuohjelman ja selitystekstit koko Raamattuun

Aikuisille **HETKINEN**
27 € vuosi, 24 € kesto (4 nroa)

Nuorille **LIFTARI**
21 € vuosi, 20 € kesto (3 nroa)

TIILAA ITSELLE TAI YSTÄVÄLLE
www.rll.fi tai tilaukset@rll.fi
p. 045 122 3664 (ma, ti, to klo 10–15)

Raamatuslukijain Liitto

Tukihteystiedot

Työmme tukitili on:

FI26 8318 6710 0053 04
(BIC DABAFIHH)

Viitteet:

Yleinen tuki,
mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö:

Yleinen tuki koululaistyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö:

Valtakunnallinen opiskelijatyö 2040
Helsingin seudun opiskelijatyö 2118
Jyväskylän opiskelijatyö 2121
Kuopion opiskelijatyö 2147
Lahden opiskelijatyö 2228
Oulun opiskelijatyö 2163
Pieksämäen opiskelijatyö 2176
Porin opiskelijatyö 2189
Rovaniemi 2244
Tampereen opiskelijatyö 2202
Turun opiskelijatyö 2215

Svenska verksamheten 9108

Muut:

Pääsihteeri 2008
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299

Tukityö:

(toimisto, talous, tiedotus) 2011
Enä-Seppä 3269

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle 17.3.2015 rahankeräysluvan POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, pienrymien ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välineisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

POISSA KOTOA

Eräässä aikakauslehdessä pyydettiin haastateltavia esittelemään käsilaukunsa sisältö. Merkkiraja ei riittäisi listalle, mitä minulla on tapana mukana rahdata. Siihen on kaksi syytä. Mieluummin olen auttaja kuin autettava. Haluan myös voida tehdä yllättäviäkin asioita.

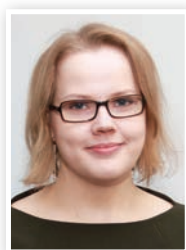
Kuitenkaan kummassakaan ei ole kyse siitä, mitä on taskussa, tilillä tai tallelokerossa. Tärkeintä on, missä on turvani ja taivoiteeni, josta muu seuraa.

"Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme puretaankin, Jumalalla on taivaassa meitä varten ikuinen asunto, joka ei ole ihmiskätkettyä työtä. Täällä ollessamme me huokailemme ja kaipaamme päästä pukeutumaan taivaalliseen asuumme, sillä sitten kun olemme pukeutuneet siihen, emme jää alastomiksi. Me, jotka vielä asumme tässä majassamme, huokailemme ahdistuneina. Emme haluaisi riisuutua vaan pukeutua uuteen asuun, niin että elämä kätkisi sisäänsä sen, mikä on kuolevaista. Juuri tähän Jumala on valmistanut meidät, ja vakuudeksi hän on antanut meille Hengen.

Olemme siis aina turvallisella mielellä, vaikka tiedämme, että niin kauan kuin tämä ruumis on kotimme, olemme poissa Herran luota. Mehän elämme uskon varassa, emme näkemisen." (2. Kor. 5:1-7).

Pahaan päivään varautumiseen saa viisauden Jumalalta (mm. Saarn. 12:1, Jaak. 1:5). Tärkeintä on päämäärä, josta käsin valintoja tehdään, ja se antaa rohkeuden tehdä.

Kiitos teille, jotka olette olleet OPKOn apuna – tehneet OPKOn olemaan opiskelijoiden ja koululaisten apuna!

Tiina Oinonen
Talous- ja hallinto-
pääällikkö

JÄTÄ KESTÄVÄ PERINTÖ!

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana.

Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

VAD BEHÖVS FÖR ATT STARTA EN

LOKALFÖRENING?

I studentarbete är det en faktor som är given: de som är aktiva idag kommer att inom överskådlig framtid ha blivit klara och försvinna från arbetet. I de bästa fall behöver inte detta utgöra ett problem, ifall lokalavdelningen ständigt värvar nya i samma eller snabbare takt som de gamla går. Men hur gör man då man inte lyckats med detta, och möts av det tragiska faktumet att lokalavdelningen helt dött ut? Jag vill här dela med mig lite tankar och erfarenheter från min tid som studentarbetare då jag fick vara med och se Vasa Studentmission återuppstå efter att ha saknat både styrelse och verksamhet.

Först visionen

Var skall man börja då det inte finns något färdigt att utgå från? Jag tror att man först och främst behöver ställa sig frågan varför man skall försöka göra någonting. För att engagera andra behöver man vara fullständigt på det klara med själv att uppdraget är av största vikt! Det betyder att du måste kunna svara på varför studentmissionen behövs på din ort. Vad är det för unikt med just Studentmissionen? Vad kan Studentmissionen göra som ingen annan kan göra? Det är inget självändamål att bevara en förening om dess uppgift inte är relevant idag. I synnerhet ifall det främst innebär förflyttning av aktiva troende från ett ställe till ett annat.

Varför behövs Studentmissionen? Det enkla svaret är: För att majoriteten av studerandena idag inte känner Jesus som sin personliga frälsare. Men, kan man kontra, det är ju också församlingarnas uppgift att förkunna evangeliet. Visserligen. Men, och här ligger det unika, ingen annan (i Finland) har just studeranden som sin specifika målgrupp. Det betyder att det lätt glöms bort vid sidan av alla andra människogrupper. Och faktum

är att församlingar i svenskfinland mig veterligen inte är synliga på campus.

Visionen är alltså startpunkten, vart vill du komma? Du vill leda studeranden till Jesus. Sedan kommer strategin, hur ska detta gå till? Studentmissionen har möjligheter som ingen församling någonsin kunde ha, genom att vara delaktig i händelsernas centrum. Det är en fantastisk förmån att t.ex. kunna boka utrymmen, delta i föreningsmässor och allt annat som sker mitt bland studeranden. Studentmissionen har ett mandat som bör förvaltas just därför att det är en studentförening. Detta bör vara det absolut centrala i Studentmissionens uppgift. Syns vi bland studeranden? Om inte finns risken att själva vårt existensberättigande naggas i kanten – vi bör främst göra just det som utmärker vår vision.

Sen strategin

När du själv är övertygad om Studentmissionen behövs är nästa steg att hitta troende ungdomar att dela visionen med. Var samlas de troende? Gå dit! När du hittar någon som förstår visionen och är villig att göra nåt finns det redan en början. Samla dessa för bön och brainstorming.

I Vasa började verksamheten blygsamt med bönetränffar. Under dessa träffar vinnlade jag mig om att ständigt nämna vårt mål: vi vill nå studeranden med evangeliet. Målmedvetenhet ger ökad motivation, och det är av yttersta vikt att plantera visionen ➤

i varje troende.

Bönen är livsviktig, och behöver månas om. Jag hade några personer jag hade tillfrågat till förebedjare. Konkret aktiverade jag dem inför varje samling eller evenemang genom sms med kort info om vad som var på gång, och även däremellan. Jag tror att bön i enhet har en speciell betydelse, därför bjöd jag in en representant från alla svenska församlingar i stan för att vi gemensamt skulle be om växelse bland studeranden. De här böneträffarna ordnades en gång i månaden och uppskattades även av församlingarna, som fick möjlighet att nätverka. Relationen till församlingarna på orten är viktig: träffa ledarna, kom samman, välsigna varandra och minns att vi alla har samma mål (att leda människor till Jesus) och att ni alla kan hjälpa åt med olika bitar på den resan.

Ha roligt, med innehåll!

När det gäller övrig verksamhet kan det vara skäl att fundera på två frågor: vad vill folk och vad behöver folk? Ibland kanske folk främst vill ha kul, men skulle behöva bibelundervisning. Be om vishet kring detta! En gemenskap som inte är rolig kommer inte att dra till sig nya, men en gemenskap utan substans föder aldrig heller nytt liv. Jag tror att äkta gemenskap gör det roligt. Det behövs inga ståuppkomiker, men en avslappnad stämning ger glädje. Sånt här uppstår inte enbart spontant, utan kan påverkas av upplägg och attityd. Se till att någon alltid hälsar på de som kommer, småprata, ha små element som inbjuder till samtal och diskussion. Använd bakgrundsmusik, bjud på te, osv. De informella träffarna är oftast de viktigaste när det gäller att skapa samhörighet. Ha lunchträffar, bastukvällar, syjuntor, fester!

En nyckel för ett växande arbete är att få studeranden att känna delaktighet och lust att jobba för saken. Var snabb med att kolla med folk vad de gillar att göra. Finns det något de drömmer om? Vad kan de tänka sig att hjälpa till med? Känslan av ägandeskap står

i direkt relation till det personliga engagemanget. Om folk skall känna att Studentmissionen är deras sak behöver de bidra med något själva. Och här har Studentmissionen massor med möjligheter att erbjuda mening åt ungdomar – det finns uppgifter för var och en, allt från kaffekokande till layout och evangelisation. Samtidigt ligger det också en risk i just detta - snabbt kan det roliga bli tungt om för mycket lassas på för få axlar. Jag tror det lönar sig att försöka hålla verksamheten enkel, och utgå från vad människor kan göra med glädje.

Till sist vill jag påminna om den glädje det innebär den dag vi får se frukt av vårt arbete. En Alphakursdeltagare som funnit en egen tro på Jesus skrev upprymt på en utvärderingsblankett: "Ni förändrar människors liv till det bättre! Det här borde alla få höra!" Det är för det målet vi arbetar och kämpar - håll ut!

Victoria Grönlund

"Arbeta och be" - Studentmissionens gemenskapshelg på Inremissionshemmet i Larsmo lördag-söndag 5-6 maj 2018

Program för både vuxna och barn. Möjlighet till övernattnig. Vängudstjänst på söndag kl 10 i Larsmo kyrka, lunch och program efteråt.

Medverkande bla **Anna Dahlbacka, Jan Nygård, Robert Ojala, Lilian Lindén, Oscar Sundman och Max-Olav Lassila.**

Priser:

Alla måltider på lördag (dvs kaffe, middag och kvällsté) 20 e för vuxna, 10 e för barn 5-12 år, under 5 år gratis.

Övernattnig och frukost 30 e för vuxna, 25 e för studerande, 15 e för barn 5-12 år, under 5 år gratis.

Maxpris för en familj 90 e. Lunchen i församlingshemmet 10 e per person eller 25 e per familj. Anmälningar en vecka innan / senast onsdag 2 maj kl 12 till studentmissionen@studentmissionen.fi.

Situationen i Vasa – Läge att be!

För ca sju år sen fick **Victoria Grönlund** i uppgift att starta upp lokalföreningen i Vasa. Arbetet i lokalföreningarna går ibland i vågor, beroende på vilka studerande som är aktiva och hur medarbetaren lyckas värva nya med. För sju år sedan låg verksamheten i Vasa nere, och det Vicke skrivit i ledaren är alltså sånt hon då gjorde själv för att få igång den igen.

Orsaken till att jag bad henne skriva om vad man ska tänka på när man startar upp en lokalförening är den att situationen i Vasa igen liknar den som vi hade för sju år sen. I några år redan har verksamheten gått neråt och det har varit svårt att få nya med, både till verksamheten och till lokalföreningens styrelse. Ännu kommer det ca

tio studerande på de samlingar som ordnas, men jämfört med för några år sedan, när stora Alphakurser hölls och studerande kom till tro, så känns situationen i Vasa anorlunda nu.

Vi vet att arbetet i Vasa är möjligt, men nu behöver vi sådana som tar ansvar för det. Som Vicke skrev i ledaren så måste vi börja med bön. Vill du vara med och be för att arbetet i Vasa igen ska få ett uppsving? Och ett uppsving som håller i sig? Be då att Gud sänder arbetare till sin skörd! Som det nu är behöver vi både en medarbetare och nya aktiva studerande till arbetet i Vasa.

När vi anställde **Simon Tallgren** för hösten visste vi att han inte kan stanna längre än så, och det har bekräftats under termi-

nen. Vi har försökt rekrytera en ny medarbetare både genom annonser på nätet och via personliga kontakter, men det verkar som att personliga kontakter fungerar bäst. Som det nu är har vi en god kandidat som vi går framåt med. Be att vi skulle få följa Guds ledning i detta! När vi har en medarbetare kommer den personen att behöva ett team av studerande runt sig att börja fundera på verksamheten med. Be att sådana personer skulle dyka upp och att arbetet skulle få komma igång igen! Tack för ditt stöd!

Lilian Lindén

ledare för svenska verksamheten

LYCKAT

VERITAS FORUM

I VASA DROG CA 140

Mats Selander och Marcus Rosenlund diskuterade Guds existens, med Leo Byskata som moderator. FOTO: LILIAN LINDÉN.

"Ateist eller kristen – vad är förnuftigast?" Det var temat för en debatt mellan Marcus Rosenlund, vetenskapsredaktör, och Mats Selander, teolog och religionsfilosof från Sverige. De diskuterade Guds existens på Veritas Forum på Academill i Vasa fredagen 17.11.

Marcus Rosenlund var först ute med sin inledning, och han överraskade genom att berätta väldigt personligt om varför han blivit ateist. Orsaken att han valt bort en tro på Gud var att han som barn var väldigt rädd, och att bli av med tron på Gud lättade på rädslan. Han kände sig fri. Hans orsaker till att bli ateist var alltså inte förnuftsmässiga utan känslomässiga.

Att han ändå ville vara med och försvara sin agnosticism och icke-tro på Gud med förnuftsmässiga argument är ju intressant, för det är ju så också många kristna gör. Orsaken till att man blivit troende kan vara

högst personliga och känslomässiga, men sedan går det att hitta förnuftsmässiga skäl för den tro man har valt. Ateismen och kristendomen hamnar ju på detta sätt på "samma streck" och man kan väga dem mot varandra i sökandet efter sanningen om verkligheten.

Mats Selander hade förberett ett mer akademiskt tal, men inledde också han med en personlig återblick på sitt liv. Han hade växt upp i en ateistisk familj, men valt att bli kristen i tonåren. Han tyckte att han inte fick tillräckliga svar på alla sina frågor, så han hamnade själv att studera både teologi och religionsfilosofi. De argument han tog fram under debatten för Guds existens handlade bla om design, moral och förnuft.

Såhär kommenterade Johan Eklöf efter debatten: *"Jag tyckte det blev en bra diskussion. Marcus Rosenlund anslög från början en*

mycket personlig ton genom att han vågade berätta om sin egen bakgrund med de svårigheter han haft. Jag var glad över hans ärlighet fastän jag nog tyckte att Mats Selander hade bättre argument."

Debatten kommer att finnas på YouTube på Veritas Forum Finlands kanal.

Lilian Lindén

Veritas Forum är ett nätverk som ordnar akademiska diskussionstillfällen kring livets stora frågor på universitetscampus och högskolor runt om i landet. Det första Veritas Forumet ordnades 1992 på Harvard Universitet i USA, och därifrån har konceptet spritt sig till hela USA och med tiden också till Europa och Asien. I Finland ordnades det första Veritas Forumet våren 2012, och arbetet i Finland koordineras av Studentmissionen. Som koordinator för det svenska arbetet fungerar Lilian Lindén.

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318
Oscar Sundman, studentarbetare Helsingfors, tfn 040 847 5395
Matti Aspvik, studentarbetare i Jakobstad på frivillig basis, tfn 050 598 4703
Simon Tallgren, studentarbetare i Vasa, tfn 044 981 8211
Robert Ojala, studentarbetare i Åbo, tfn 050 355 2045

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten
Studentarbete i Helsingfors
Studentarbete i Jakobstad
Studentarbete i Vasa
Studentarbete i Åbo
Veritas Forum-arbete på svenska

9108
9108 15
9108 57
9108 31
9108 28
9399

Polisstyrelsen har 17.3.2015 beviljat Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd POL-2014-13477 för tiden 17.3.2015-31.12.2019. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangerandet av studerande- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. De insamlade pengarna kan också användas för ungdomars personliga coaching samt till att rusta upp föreningens utrymnen.

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

C391

DISCIPLE18 **G R O W**

EXPERIENCE COMMUNITY LIKE NEVER BEFORE

2.-4.2.2018 Munkkivuoren kirkko

DISCIPLE.FI